

ji bo çî ev roj wisa buha ye

Dr.Memo Abdi

Eger em xwe bidin kûraniya dîrokê û di deryaya çand û rewsenbîriya dewlemend de avjeniyê bikin ,bê guman emê matmayî bimînin û nefretê li xwe û xebata xwe a bi navê rewsenbîrî ku tê nimandin bikin, çî diyarde an jî berhem bi fermanê ketina serhevdûve di dema dîrokî dirêj de xwe pêsdixe bedew dike him ji aliyê sêwaz û forma xwe ve û him jî ji aliyê naverok û astê nivîsandina xwe ve.

Lê di vir de zimanê me kine û em nikarin zêde rexne bikin. Ji ber ku hema di eynî kêliyê de wê bersiv amede be bi behaneyê ku em bindestin,û rê li ber çapemniyeke azad û pispor girtiye. Xem nake û ev jî sedemeke rewaye û di rê de ye ,lê katê em dîroka rojnamegeriya kurdî bişopînin e ku, mê rastî tistne seyr û ecêb bên. Ji bo ev şîrovekirina me zelal be em armancdikin rojnamegeriya ya bi zimanê kurdî derdikeve û bi taybet bi zaravê kurmançî,ne tenê ev û bes û ciyê wê jî beşê biçûk ji Kurdistanê ye.

Ev sed û heft salin ku, tekoşîn berdewam dike,ji me tevan re diyare ku tu rojname û kovarên bi kurdî derdikevin ta niha forma xwe ya pêwîst li gor demê bê tune ye ,ji rojnameyê bêhtir belavok û broşûrên bi kurdî tîn weşandin.

- Naverok û asta nivîszndinê pir jar û lawaze û di bêhtirîn nivîsarên xwe de berhevkirine yan nûçpîkirina tiştê kevine

- Tu pisporî di wan de tune ye ,hema tevane yên ku dinivîsinin yên tagir û

hezkirê ziman û toreya kurdî ne.

- zimanê ku pê tê nivîsandin ji xwe ev bobelata mezine,hema dûrî tu rêzimana ye û pirî caran her nivîsarek bi rêzimanekê ye. Bi gotineke din encûmaneke sernivîsar ji kovarê yan belavokê re tune ye. Di vir de, bê guman yê ziman dizan xwe xilas dike lê yê nû fêr dibe diya wê tê gan ,hema ji rêzimanekî dikeve yekî din,nizane kî raste û kî şaşê.

- Ev hemî weşanên derdikevin, bêhtirê wana partgîrî ne yan jî aligîrê vê tevger û wê partiyê ne ,ev jî sedema herî giring e ku tistê tê nivîsandin nayê xwendin yan jî balkêse ji rêjeyeka pir hindik ji tagir û heyranên zimanê kurdî ve.

- Bi sedema ku, zimanê kurdî qedexeye li vî besî, helbet wê nivîsandina pê astengan û dijiwariyan bibîne. Lê qet me ji berpirsiyariyê azad nake û nayê wê watê ku hema hemî tist bêrêz û pîvan be. Ji lewra, nivîsandina bi kurdî du aliyên wê hene

- Aliyekî pispor û rewsenbîrî ye û aliyê din zimanasiya, yanî kesê Ku belavokeka bi kurdî dixwîne, pêrgî du zehmetiyan tê:yek jê rewsenbîrî ye û ya din pirsgerêk û zimanê rêzimanî ne. Ta radeyekê ez dikarim biçespînim ku, armanç pirê xwendevanan ji xwendina gotareka bi kurdî bi mebesta fêrbûna zimanê kurdî ye ne ku mebesta wê ya ramanî û rewsenbîrî ye

- Ev hemî sedem û astengên me li jor nimandin me hisyar **D.R (6)**